

2. Кримінологічна теорія і практика: досвід, проблеми сьогодення та шляхи їх вирішення [Текст] : тези доп. наук.-практ.конф. (Київ, 26 берез. 2015 року) / [ред. кол. В.В. Черней, О.М. Джужа, В.В. Василевич та ін.]. – К. : Нац. акад. внутр. справ, 2015. – 192 с.
3. Кримінологія. Навчально-методичний посібник / В.М. Дрьомін, Ж.В. Мандриченко, Т.В. Мельничук, Ю.О. Стрелковська, А.І. Марчук, А.М. Ізовіта, С.А. Ілько, Н.О. Федчун, В.Я. Цитряк. – Одеса : Національний університет «Одеська юридична академія», 2015. – 144 с.
4. Старков О.В. Кримінологія теорія и практика: Підручник. – Юрайт, 2015. – 654 с.
5. Кудрявцев В.Н. Кримінологія: Підручник. – Інфра-М, 2014. – 253 с.
6. Антонян Ю.М. Кримінологія: Підручник. – Юрайт, 2015. – 388 с.
7. Закон України «Про захист суспільної моралі» за ред. від 09.12.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1296-15>
8. Васильківська І. Запобігання злочинності неповнолітніх: деякі аспекти // Право України. – 2004. – № 1. – 295 с.

Тімохіна А.О.

курсант,

Науковий керівник: Левченко Ю.О.

кандидат юридичних наук, доцент,

завідувач кафедри,

Національна академія внутрішніх справ

БЕЗРОБІТТЯ ТА БІДНІСТЬ ЯК СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ЧИННИКИ ЗЛОЧИННОСТІ

В сучасних умовах життя суспільства на сьогоднішній день актуальною проблемою, як для України так і для інших країн світу є злочинність. Відмінною рисою є саме рівень злочинності та її масштаби, проте об'єднуючою рисою, взагалі виступають фактори, які викликають злочинність. Станом на 2015 р. всього виявлено 565 182 злочини [8]. До причин злочинності ми можемо відносити різні фактори. Серед них вагоме місце займає такий чинник як безробіття, що призводить до бідності.

Безробіття або стан трудової незайнятості населення створює в Україні об'єктивну основу масового отримання засобів для існування незаконним, зокрема злочинним шляхом, оскільки рівень соціальної захищеності безробітних фактично відповідає межі абсолютної убогості [4].

Вважається, що стабільність у суспільстві піддається серйозному випробуванню, коли різниця між рівнем життя багатих і бідних прошарків населення перевищує 10-кратну величину. В Україні ця різниця сягає 20 і більше разів. Розшарування в українському суспільстві призвело до появи незначного відсотка дуже багатих людей, тоді як значна кількість перебувають за межею бідності. До речі, на одній із прес-конференцій очільниця Національної поліції Хатія Деконайдзе зазначила, що 85% злочинів припадає на людей, у яких немає роботи.

На сьогоднішній день мінімальний прожитковий мінімум доходів громадян становить 1399 гривень, а розмір мінімальної заробітної плати – 1450 грн. [1]. Тому через низьку платоспроможність населення зростає рівень крадіжок, розбоїв та грабежів. За даними Генеральної прокуратури, лише за 6

місяців 2016 року відбулося 29 тис. крадіжок, порівняно з аналогічним періодом 2015 року – 13,6 тис.

Слід навести результати кримінологічних досліджень, відповідно до яких збільшення безробіття на один відсоток призводить до зростання рівня злочинності на 6%. Про об'єктивність відповідних досліджень свідчать і статистичні дані, за якими лише в січні–серпні поточного року працівниками поліції встановлено 45 тис. дієздатних осіб, які на момент скоєння злочину ніде не навчалися та не працювали, що становить 63% від усіх затриманих злочинців (2015 року цей показник становив 58%, 2014-го – 54%, а 2013-го – 46%) [8].

Злочини, які обумовлені бідністю мають переважно майновий та корисливий характер, оскільки людина, яка опинилася за межею бідності, прагне задовольнити, в першу чергу, свої фізичні та матеріальні інтереси.

Такий факт як бідність не є виправдовувальною обставиною для вчинення злочину, але в будь-якому разі їх потрібно зрозуміти, щоб правильно вирішити цю проблему. Наприклад, уявімо ситуацію, коли працездатна людина, працездатного віку у якої немає можливості задовольнити свої фізіологічні потреби, такі як нормальне харчування, теплий одяг у холодну пору року, вона не може влаштуватися на роботу, оскільки робочі місця відсутні із-за тяжкої економічної ситуації в країні, а інших засобів до існування немає, в силу певних умов. Яким би моральним рівнем та правовою свідомістю вона б не володіла, чи піде вона на порушення закону, якщо на «вагах» буде життя такої особи або її сім'ї і закон?

Але доречно зазначити, що рівень безробіття помітно зменшується, проаналізувавши статистику кількості зареєстрованих безробітних якщо на січень 2016 р. це було 509 тис. осіб, то станом на жовтень цього року чисельність становить 342 тис. осіб, та все одно це досить високий показник [8].

В своєму розпорядженні держава має три важливі напрями: розробка та практичне застосування заходів з надання допомоги безробітним з метою підтримки їх життєвого рівня; політика у сфері зайнятості спрямована на створення нових робочих місць, покращення системи підвищення кваліфікації кадрів та їх перепідготовки, збільшення життєвого рівня пенсіонерів, малозабезпечених сімей; макроекономічна політика припускає використання грошово-кредитних заходів для скорочення безробіття [3].

Отже, на сьогодні подолання бідності та безробіття, перш за все їх найгостріших проявів є головним пріоритетом у здійсненні реформ в Україні. Вони є гострою проблемою, шляхи розв'язання яких є досить складні, оскільки усунути злочинність із-за бідності можна, як уже зазначалося, лише усунувши останню, а бідність як явище є досить складним, так як обумовлена різними причинами.

Список використаних джерел:

1. Про прожитковий мінімум: Закон України від 15.07.1999 р., № 966-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 24.09.1999. – 1999. – № 38. – Ст. 348.
2. Про невідкладні заходи з подолання бідності: Указ Президента України від 26 лютого 2010 року № 274/2010 // Офіційний вісник Президента України. – 27.02.2010. – 2010. – № 9. – стор. 9. – Ст. 245.

3. Державна цільова соціальна програма подолання та запобігання бідності на період до 2015 року: затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2011 р. № 1057 // Урядовий кур'єр. – 02.11.2011. – № 203.

4. Пазюк О. Проблеми безробіття в Україні // Україна: аспекти праці. – 2005. – № 2. – С. 3-10.

5. Кожен четвертий українець перебуває за межею бідності. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://avtonomia.net/?p=588>.

6. Трофімова І.Н. Молодежная безработица и бедность: региональные особенности или глобальная проблема? / І.Н. Трофімова. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vakizdat.ru/index.php/2011-11-14-10-08-27/2012-03-25-19-19-39>.

7. Інститут вивчення проблем злочинності Національної академії правових наук України. Інформація щодо статистичних показників органів внутрішніх справ стосовно стану скоєння злочинів в Україні. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ivpz.org/statistika2011>.

8. Офіційний сайт Державної служби статистики України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

Тімохіна А.О.

курсант,

Науковий керівник: Левченко Ю.О.

кандидат юридичних наук, доцент,

завідувач кафедри,

Національна академія внутрішніх справ

КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИЧИН ЗРОСТАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

В Україні розвиток криміногенних явищ пов'язаний з негативними процесами, що відбуваються в економіці та ідеології держави. На загострення криміногенної ситуації в Україні та поширення корисливо-насильницької злочинності, безпосередньо або частково впливають такі фактори як: зміни у структурі кримінального світу, наявність у його лідерів політичних прагнень щодо перерозподілу сфер впливу, наростання економічних можливостей лідерів злочинного світу, вчинення ними зухвалих дій, спрямованих на захоплення влади.

На даний період згідно з офіційною статистикою крадіжки і грабежі є найбільш поширеними злочинами в країні. Крадіжка грошей, велосипеда, продуктів в супермаркеті, одягу в магазині, речей з автомобіля, напади на вулицях – все це відбувається щоденно. Які ж основні причини, що підштовхують людей до посягання на чужу власність?

Перш за все слід розпочати з понять крадіжки та грабежу.

Згідно Постанови пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про злочини проти власності» № 10 крадіжка (таємне викрадення чужого майна) – це викрадення, здійснюючи яке, винна особа вважає, що робить це непомітно для потерпілого чи інших осіб.